lis in huiusmodi personis.

In holem denique ו quiescens habent alia. vt, הַכּוֹקֵר אוֹר manè illuxit, Genes. 44.

In בִּינוֹנִי tertia persona singularis masculina nullo modo differt ab eadem præteriti persona: vnde huiusmodi voces ex contextu adhibito iudicio, pro sensus exigentia sunt vertẽdę per prę-teritum, vel participium. Hoc etiam triplicẽ, vt præteritum, habet formam: exempla vide in operæ grammatico.

Fœminina vox singul. huius Benoni à tertia prę-teriti fœminina solo situ accentus differt. Nam בָּנָה participium accentum habet in vltima, vt hîc vi-dere licet. Præteritum verò in penultima. vt, בָּנָה in-tellexit mulier.

פָּעוֹל Participium pręteritum, quòd ferè omnia huius coniugationis verba sint neutra, in hoc ordine rarissimum est.

Infinitiuus ו habet vt, פְּעוֹל: sic imperatiuus. Nõ-nunquam etiam horum vterque cum holem inue-nitur, vt exemplo coniugationis liquet. Vide opus grammaticum.

In futuro literæ אֵיתֵן habent ־, & secunda motio, in qua est sedes accentus, est ו, aut aliquando holem.

vt

Futurum			יָתִיד
יָבוֹן	vel	תָּכוֹן	
יָבוֹן		תָּכוֹן	
תָּבוֹן	vel	תָּבוּנִי	
תָּבוֹן	vel	תָּבוּנִי	
אָבוֹן	vel		
אָבוֹן			
יָבוֹנוּ	vel		
יָבוֹנוּ		תָּבוֹנָה	
תָּבוֹנוּ	vel	תָּבוֹנָה	
תָּבוֹנוּ			
נָבוֹן	vel		
נָבוֹן			

motione magna ־, vel ··. In ־, vt, קָם surrexit, pro קוֹם: quòd si vsus postularet per-fectè declinari, dicendum esset קָוַם.

In ·· absconditur ו. vt, הֲמֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ־מֵת num mortuus est puer? & dixerunt, mortuus est. 2. Samuel. 12. vbi מֵת pro מָוֵת, iuxta formam perfecti חָפֵץ, quod est secundæ formę Cal. perfect.

Huius coniugationis verba formæ בֵּן, vel מֵת, præterquàm in tertia persona vtriusque generis & numeri, in præterito sub prima radicis — pro ־ substitutum habent, ne seua sequens mobile fiat. Idcirco cùm quiescere soleat seua semper in præterito sub tertia radicali, in aliis quàm tertiis personis, dicimus ad euphoniam, non בָּנְתָּ sed בָּנִתָּ, &c. ne seua sequens legatur, cognoscitúrque thema ex vultu, siue notatione dictionis, quia non est ordo huic simi-

lis

בָּנִתָּ		בָּנְתָּ	
בָּנִתִּי			
בָּנוּ			
בָּנִתֶּם		בָּנְתֶּן	
*בָּנוּ			
	vel		
בָּנָן			

*Absorbetur per daghes nõnunquam ג tertia radicis, ne concurrant duæ literæ similes.

Præsens partic. בִּינוֹנִי

Plural.		Singul.
בָּנִים		בֵּן
בָּנוֹת		בָּנָה

Participiũ præte. פָּעַל

Plural.		Singul.
בוֹנִים		בוֹן
בוֹנוֹת		בוֹנָה
Infinitiuus		מָקוֹד
בוֹן	vel	בוֹן
בְּכוֹן	vel	בְּכוֹן
כְּבוֹן	vel	כְּבוֹן
לָבוֹן	vel	לָבוֹן
מְבוֹן	vel	מְבוֹן
Imperatiuus		צווי
בוֹן	vel	בוֹן
בוֹנִי		בוֹן
בוֹנָה	vel	בוֹנוּ
בוֹנָה		בוֹנוּ

JOANNES QUINQUARBOREUS *Institutiones in Linguam Hebraicam* PARIS, 1559 BERNARD M. ROSENTHAL COLLECTION Octavo